

Ik ben een tuinman

Laatst bijgewerkt op Thursday 11 January 2007

Ik ben een tuinman. niets dan dat,
met aarde en met mest bespat;
ik buig mij neer, ik richt mij op,
ik klem de schoffel en de schop.

Ik wiedz, ik volg mijn diepste wet
als ik de naakte zaailing zet;
ik richt mij op, ik buig mij neer,
een tuinman ben ik en niets meer.

Ga ik met donker stram naar huis
de pijn spaart schouderblad noch kruis
ik waak nog als ik rusten mag
Mijn land, mijn land; het is kort dag

Delft straks uw spa voor mij de wig
vergeet waar ik geborgen lig.
Voorbij mijn moeite, nood en pijn
moet er een tuin van sterren zijn.
Ida Gerhardt.

Uit : Verzamelde gedichten.
Amsterdam, Athenaeum-Polak & Van Genneep, 1980.